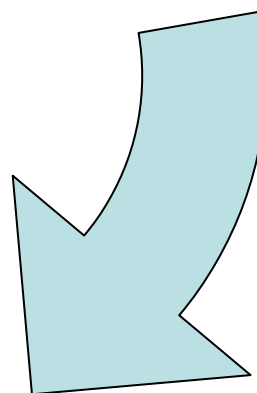
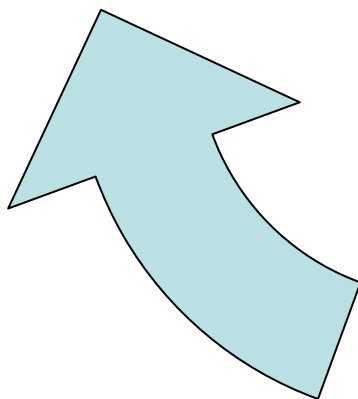
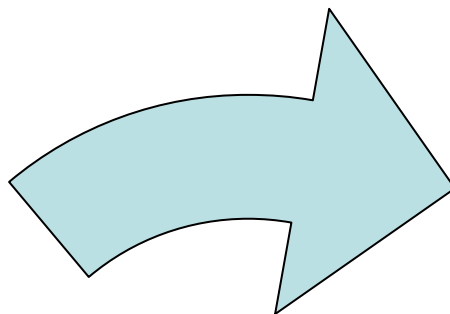

Skitsering af en plan hvis
nødudgabet skulle flamme op
Rasmus Halling Nielsen

Kapitel 1,
Episode med
første tilbagefald

Vi

Vi

rummet han ligger i meget stort i gang for at forklare, ikke rød

rummet ikke rød, forklarer at vi ikke er indeni sengen om ham

ha ikke udbrudt rødt ganske rød rummet ikke udbrud/indbrud

rummet ikke rød, forklarer at vi ikke er indeni sengen om ham

rummet han ligger i meget stort i gang for at forklare, ikke rød

han ikke det vil ikke det er ikke ansigtet ikke det ansigt han som barn ikke ville møde en dag
gammelt ansigt, pløjet rynker fast men ansigtet slemt blegt med ansigtet ser ikke noget
muligvis ikke andet ikke at han vil andet end at smide sig løs løbe langt ind i ansigtet men ingen
mor ingen mor ikke en mor i en form for frakke det er krager der har pløjet ham til ikke at kram
fra nogen sider vil noget ikke her hvor han er med en seng

kom nu med rum rummet taler til mig os vi tager farvel som et andet farvel vi ser det i
handskerne allerede kommet yderstliggende mørket mørnet gammelt farvel vi ser det i os

vi kommer rundt om bjerget til et nyt bjerg rundt om det kommer rundt uden at finde ar
topper tinden sne forbi ar gammel operation i gammelt ben gammel skade

vi kommer rundt om bjerget til et nyt bjerg rundt om det kommer rundt uden at finde andet
end vinduer sorte masede sorte af sort plastic, vi kommer rundt kommer ikke ind, hvem ser
hvem tale, det siger han selv jeg skulle sige indeni ham

vi siger ikke tirsdag ikke tirsdagen ikke nu bare ikke nu vi kan ikke mere rundt om bjerget, hvad sige om bjerget at vi gik at vi gik rundt og rundt i en cirkel er vores cirkel bjergets rod

men en morgen kommer duerne ikke op han ligger varm i sengen sveder gennem et hvidt skin det er sengen helt ny kun til ham vi eksisterer gennem og hvis nogen havde sagt noget andet om udsigten er det ikke sikkert at han ville se sig selv i øjnene, kufferter ikke med ikke fordi men fordi en tandbørste kræver en kuffert for de mange tænder en tandbørste for hver tands stemme genskin ved spejl i en anden dags allerede gamle tand med den sol kommer du ved en anden dags gamle sol skinne skinner fra alle etager tænder starter som stat uden funktionærer funktionærstillinger fuldt ud besat af tænder besiddende hver enkel etages egen

celle med han kan ham ikke medmindre en celle og en anden celle, nej for meget i morgen
kommer en ny dag, han kan starte med at falde stum

øjeblikket manden ganske stivet nej ikke nul død intet hul nul hul munden med et liv mand
der ikke vil dreje sig omkring frost nede ved sivene siver en flok opererede dyr rundt men
rundt om ham han mener at han at tale er noget uden for rækkevidde se trøjen nej han kigger
sig omkring er han blind mener han det, han siger, nej han kigger sig omkring og vil gerne se
han ser trøjen men kan ikke tale som frost hvordan kommer frost den ene dag den anden dag,

siges det siger hvem

det kan være lige meget ligegyldigt for eksempel, ham længe foran spejlet uden indre ud
gennem øjnene men døde og uden sammenhængende dér kommer tungen rød som rummet i

hans hoved rødt malet rødt og ingen sol aldrig en sol rød til at komme og gøre rød mere rød med skin men en aften en aften forbi indeni rummet hvor hans hoved ikke er meget og kroppen er bare og dingler løst fra grenene ind gennem ruden men gitter er stjerner gitter og sting er det stings tur i øjenbryn efter ansigt mod en væg en vigtig væg, vi

de, siges, siger vi vil ikke ville ikke det det ivrige vi vil derimod ikke det ivrige den intense instans frost hvorfra mange kommer man ser indenfor ikke ham ikke den igen, siges, hvor kommer at han kommer indenfor mindet en fjern tid bagved hændelsen før frosten frem for alt blegt hængt hang han ud fra sengen og røg den stille marven ikke syg rank ryg ud i kornet nu med trøje og gennemsigtig nej, siger han, trøje gennem ikke skarp ikke lade ingen stat men i morgen mange ud af sengen jeg ligge at katten ligger jeg ligger der uden trøje med dynen skubbet langt op i halsen uden ord for dyne dun mange de kommer op de forlader boligen og muligt er det muligt en cykel er det det de gør frem for alt frem til arbejdet langt ude hænger hærget frost fristen ikke hjemme i dem seriøse job,

siger hvem frem for sig selv

KOMMUNEN ikke hjemme hvor han er hvor vrider han ikke af sig det selvsamme spørgende hvorhenne kan der tages stilling til stillingen han gennem tid plejede de kan ikke give svar, de taler og siger en masse men gennem det meget ansvar for forleden nede i grøften røde rydder op dag færdig, er det dem der siger hvem og hvorhenne det kan selvfølgelig godt passe at en kommune kan bestille andet arbejde men dernede hele nede er det trøjen som rød er hans der er den i form af ham hele kroppen nede i en filtret rede orme derfor taler han mindre indvendigt om nye skilte med de nye tider for alle i retfærdighedens navn kom forbi, han kom ikke sagde ikke i dag i dag er det sengen vi kender ud og ind gennem dunene kommer lydene bange hvorfra vide bange nok ved hans hurtige hjerte som ved for meget, ved det hvorfor ALLE siger det om grimme piller griner han i banken,

taler uden ansvar, grænse tegnet ind i diagram grimt, latter rensset for luft ham der han kan rende

det kom det sagde nogen ikke bag men et sted sagde nogen vi kan sagde nogen andre ikke det var himlen meget mørk en gud med mange kroppe sagde ikke men det var øjnene intet kun skæret var solen inde i varmen var solen motor var det et andet anede nogen der sagde kiggede op fra marken op i mørke se det var det de sagde mørk gud uden øjne men majoriteten sagde noget mørk gud meddeler øjne se dem smutte gennem mørket rundt om jorden ikke døde frosne men tydelige i frost i morgen

denne dag en rask varme indret ændrer ikke alt ædt ned til mindste græs, rotterne mangler intet bo graver med poterne gennem alt hvad en ledning denne her og væk er hænderne vi os der taler i ham kan vi ikke tale men for rotterne kommer ingen farlig ring op øst fremover henover himlen vest, kigger vi vest i stedet for at stirre at sidde stille gennem hektisk puls eller storm eller angst gennem ansigtet fordi rotter kender ingen pligt til arbejde med hunde som tricks dog kan forandre navn, siger han ikke til ham der er ved siden men indenfor i varmen hvor han ude i kulden sparker en sko efter røgen

vi følger uden pligt arme stumper stormet godt op i munden, vi taler nu med mange mindre stemmer for ham, den mumlende grav snakker om andet blander tingene sammen med elendig ryg hvilket stiller limen grimt til skue

øjeblikket, NEJ ikke tilbage ikke lade citat, prøv ikke ham omkring stivet kommer han nej ikke
nul brod intet brod, sig selv, hos dem vi ser i os selv i spejlet mand munder med ud et liv mand
der ikke vil rejse sig op i sengen mens maden frost serveret ved sivene siver et kopieret dyr fra
tidligere sø rundt men rundt dem han mener at han at taler i ét med er noget uden for
rækkevidde se trøjen nej han kigger sig omkring er han blind mener han det, han siger, nej han
kigger sig omkring og vil gerne se han ser trøjen men kan ikke tale som frost hvordan kommer
frost den ene dag den anden dag,

siges det siger hvem

KOMMUNEN ikke hjemme hvor han er hvor vrider han ikke af sig det selvsamme spørgende
hvorhenne kan der tages stilling til stillingen han gennem tid plejede de kan ikke give svar, de

taler og siger en masse men gennem det meget ansvar for forleden nede i grøften røde rydder op dag færdig, er det dem der siger hvem og hvorhenne det kan selvfølgelig godt passe at en kommune kan bestille andet arbejde men dernede hele nede er det trøjen som rød er hans der er den i form af ham hele kroppen nede i en filtret rede orme derfor taler han mindre indvendigt om nye skilte med de nye tider for alle i retfærdighedens navn kom forbi, han kom ikke sagde ikke i dag i dag er det sengen vi kender ud og ind gennem dunene kommer lydene bange hvorfra vide bange nok ved hans hurtige hjerte som ved for meget, ved det hvorfor ALLE siger det om grimme piller griner han i banken,

det kom det sagde nogen ikke bag men et sted sagde nogen vi kan sagde nogen andre ikke det var himlen meget mørk en gud med mange kroppe sagde ikke men det var øjnene intet kun skæret var solen inde i varmen var solen motor var det et andet anede nogen der sagde kiggede op fra marken op i mørke se det var det de sagde mørk gud uden øjne men

majoriteten sagde noget mørk gud meddeler øjne se dem smutte gennem mørket rundt om jorden ikke døde frosne men tydelige i frost i morgen

det er noget andet, en simpel flue 99.999 vinger i sekundet skeen rammer hans isse ravne flokker omkring men han kan ikke ligge dagen og ikke ingen skal sige andet, hvem, nogen siger da, han kan ikke

det at nogen siger da som noget negativt at han ikke kan det trodsigt ikke mod sengen ligger han dagen, vi besøger og giver gaver, man ligger tilkendegiver vi ivrigt kender vi alle gaver omkring i huset, indtil nu endnu siger vi noget da han ikke kommer til for sengen hvor ligger lagde magten sig i tunge dyner udsalg der ser vi dem og ved med det samme at han til hver en tid hellere vil ligge tilbage i mors frakke med mange lange gange kig i lommen sagde vi andet, ved dette et nik et tilkendegivende nik ansvarsfuldt kommer en med forstand til andet

hvem hvorfor ikke hvad hvor for en anden vej gennem hvem gennem cellerne i hjernen vel vi
gennem cellerne ikke engang hjemme men blottede med spredte celler nervebaner hurtigt
indgreb vi kan lade os varme opad hinandens to 99.999 spørgende celler nerver

inde/ude indespærret/ude i gang med den lange gang hvor han ikke
han kan ikke han vil meget gerne duede fred være med duer men de
skidt beskidte mange øje hvis ikke alle 2.000 øjne i ét stræk mønstre
symmetri udregning udrensning ville meget gerne men kan ikke falde
for ved fald uden lyd vil duer flyve som ved meget høj lyd bange/beskidte

det blev en lettere tur en tur rundt vi siger at tingene aldrig forandres vi siger se vores penge
se vores 99.999 penge fra hele verdenen se rejsen i dem i den fremmede valuta men han ser
ikke han sover vi kommer til ham han sover uroligt i den første seng ved indgangen den seng
der til højre virker smidt tilfældigt vi sender ham hjem fra skole med en advarsel vi tager hans
telefon og siger, vi ringer, vi ringer han tager sin telefon han er ikke rask travet i hjernen viser
det sig gennem en langvarig uddannelse i jura ser han som den første det sidste hold af os i
grøften samle nok papir sammen til ham til hans gamle skole hans gamle skole sender papirer
med gamle krogede fingre har de talt, vi siger de har talt vi vil det højere

- KROGEDE FINGRE HAR TALT, nej inderst inde ved vi ikke nerverne hans er slemt tilredte nej
det blandes det blander sig hellere være hær af blade revet med af vinden krogede fingre hæst
anlagte, vi holder op aldrig op

vi skal eksistere og tale det skal vi vi skal eksistere og tale det skal vi vi skal eksistere og tale
det skal vi vi skal eksistere og tale det skal vi vi skal eksistere og tale det skal vi vi skal eksistere
og tale det skal vi vi skal eksistere og tale det skal vi vi skal eksistere og tale

men ved siden af nogen hjemme hvem hjemme øverst men langt nede aldrig op aldrig ro, se
benene se dem op og ned og aldrig hjemme men her hvor ingen er hjemme men finde hjem
her og sige, siges det, hvem, os vi siger ikke noget det handler ikke han handler ikke benene
handler og vil ud uden ham deres eget liv har tankerne deres eget liv

kan tankerne ikke høres er det ikke antennernes skyld hvis skyld, siges, vi er indenfor aldrig ude aldrig hjemme kom ikke her og sig andet end det og vi bliver ved aldrig ro ur med tik uro, hvor

ikke et chok ikke for de nærmeste de sagde sikkert hvad sagde jeg, sagde de vi sagde ikke noget ikke lige nu men i morgen kommer vi sagde vi det sagde vi en anden virkelighed virkelig det sagde vi virkelig det var vi virkelige dage med for mange i ét et stof uden andet end sjal var det et sjal mælk til kaffen var det kage til kaffen var det andet var der et andet liv end kaffe til kagen og et stuebord var der et stue en stor stue med fugle nej, burde vi andet, vi andet end

stof gjort at pure spind oppet opspind i morgen nu sagde vi ikke noget ikke lige nu, vi sagde ikke jeg det kunne vi ikke komme med ikke oveni hans mund en anden en forfatter med værdi, jeg sagde ikke vi jeg sagde kom forbi men nej ører foldede men iført høretelefoner nogen hører hver aften telefonen ringe uden at agere efter instrukser, vi gav ham jeg instrukser sagde gør det han gør det han er ikke et menneske uden ben men ørerne er udenfor rækkevidde spiddet ned igen og igen af musik Wagner muligt muligvis siger vi ikke mere lige nu men i morgen er en ny afsked med dagen nu der kom som en aften helt fra daggryets fødsel, skriget skriger nogen har hans arme mundet ud i fingre med lange negle ser vi knive ser vi dem i vores ord er vi tusind stemmer et jeg med 2.000 øjne som 99.999 fluer døde og i stakke stukket op frem nede han

hvorfor ikke er der talt vi er jo hjemme hvorfor ringer du ikke fra din ikke at ansigt noget ansigt en gammel det kniber han ikke hjemme vi hjemme øverst uden vinduer, uden siges højt, men fordi ansigtet ikke siger øjnene de taler ikke kunne lige vel være gamle og tynde med en hinde

mælkehvid med dem blinde i blinde raske skridt bare ikke en vej uden vej ingen intet ansvar
uden øjne lad ikke løgn om forkerte er det forkerte øjne passer de ikke ind i øjnene

han kan se et mørke vi er tilbage ved mørke guder for mange hvor mange for det betyder
alligevel ikke at han ikke kan andet end at blive liggende dybt kastet dybt morgen aften intet
ikke ingen forskel

vi vil gerne vi vil tale vi vil rejse ham sende ham videre i systemet men systemet er med
problemer og nede i jorden den jord han etager over jorden ikke kan savner han savner han
jorden kræver jorden mod eller grimme led hvor hænder kommer yderst som rødder de fingre
gule øjne dyret ingen gud ikke at det handler om andet end, siges siger vi med ham, rod i
hænderne fingre rødder hvor blodet kom fra kom her

ringer hvorfor

det kom, dage samtidigt med aftener foran uden problemer store problemer og ingen sagde noget andet end os om og atter om igen vi sagde hele tiden noget og var ikke store problemer vi sagde, kom det

ganske vist kom aftenen en frakke bare ikke hvor alt mørket kom fra som var øjnene allerede tunge, tilbage i Allerød sagde ingen noget andet end skiltene men der var ikke mange problemer i dem at de ikke var mange som os virkelig mange uden ansigter men med kroppe fanget ind i ham hvis øjne ikke sagde andet end hvad dem skilte de skilte der ikke var mange som sagde de noget men de sagde ikke noget andet end, se os se os, men vi sagde som sagt ikke noget ikke lige nu der var dengang hvor han sagde at sengen var blød sengen er blød sagde han stille til sig selv hvorfor andet hvorfra en anden dag i denne aften

og det kan nytte noget og nytte meget kan han ikke i morgen sidde helt stille gem nej han rejser sig ikke op for mange har skubbet ham tilbage i sengen hvor han ikke alene er alene men ganske i sig selv ene med et kor der lyder underligt skinnende lige meget hvor mange vi er taler vi ikke om andre end ham hvilket med vores store forsamling, hvor mange mennesker kan et enkelt menneske klare at kende 1 kender 2 han kan kende 2 men vi er ikke 65 men muligvis mange flere end 645 og vi kender to hver to af ham i hvilket humør dagen laver ham, han tager en tur op ad den lange oplyste gang helt op til kontoret hvor én meget sød siger, skal du hvile, vi siger ikke dø vi vil gerne leve i ham hvilket kræver at han lever bare lidt, om, om

han falder stum mod sengen eller jorden mange duer letter skræmte/hvis en kat faldt som han

falder ville en kat ikke være en kat

Skitsering af en plan hvis nødudgabet skulle flamme op

Rasmus Halling Nielsen ©

Januar 2009

Font brug til bogen: Candara

Udgivet af Koordinat

